

29 Aprilie

Sfânta și Marea Luni

**VECERNIA CU LITURGHIA DARURILOR
ÎNAINTEȘFINȚITE**

Preotul: **Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire ție, Dumnezeu nostru, mărire ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire Tatălui... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.**

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

Se înalță munți, și se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,

prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se
cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumează.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeuului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ș**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeului
nostru, mărire ție.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor
noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea
sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea
tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă casa aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 1. Se pun 6 stihiri, din Triod.

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când
strig către tine.**

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia
înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleșug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul întru îndurare, și mă
va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:

auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu
ești nădejdea mea:
partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: **S**coate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Pe mine mă așteaptă dreptii:
până ce vei răsplăti mie.

Pe 8: **D**intru adâncuri am strigat către tine,
Doamne!
Doamne ascultă glasul meu.

Fie urechile tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Pe 6: **D**e te vei uita la fărădelegi, Doamne:
Doamne, cine va suferi? că la tine este îndurarea:

Stihirile din Triod, glas 1

Mergând Domnul spre Patima cea de
bunăvoie, a zis Apostolilor pe cale: Iată ne suim în
Ierusalim, și Se va da Fiul Omului, precum scrie

pentru Dânsul. Să venim dar și noi cu gânduri curate, să mergem împreună cu Dânsul și împreună să ne răstignim, și să ne omorâm pentru Dânsul desfătările lumești; ca să și viețuim împreună cu Dânsul și să-L auzim pe El zicând: De acum nu Mă voi mai sui în Ierusalimul cel pământesc, ca să pățimesc; ci Mă voi sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, și la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru; și împreună vă voi înălța pe voi la Ierusalimul cel de sus, în împărăția cerurilor.

Pentru numele tău te-am așteptat, Doamne, așteptat-a sufletul meu cuvântul tău: sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Stihira glas 5

Ajungând noi credincioșii la Patima cea mântuitoare a lui Hristos Dumnezeu, să mărim îndelungă-răbdarea Lui cea nespusă; ca prin milostivirea Lui să ne ridice împreună și pe noi, cei omorâți de păcat, ca un bun și de oameni iubitor.

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte: din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

Doamne, venind spre Patimă, întărind pe discipolii Tăi, ai zis deosebi luându-i pe dânșii: Cum nu vă aduceți aminte de cuvintele Mele, pe care mai înainte le-am spus vouă, că este scris că tot profetul nu va fi ucis într-altă parte, fără numai în Ierusalim? Acum dar a venit vremea de care am spus vouă: că iată Mă dau în mâinile păcătoșilor să Mă batjocorească; care și pe Cruce pironindu-Mă și dându-Mă îngropării, Mă vor socoti ca pe un mort urât. Însă îndrăzniți, că a treia zi Mă voi scula, spre bucuria credincioșilor și spre viața veșnică.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la el: și el va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Doamne, nepricepându-se mama fiilor lui Zevedei, pentru taina cea nespusă a rânduiei Tale, a cerut de la Tine, ca să dăruiești fiilor ei cinstea împărăției celei vremelnice. Dar în locul aceleia ai făgăduit prietenilor Tăi să bea paharul morții; care pahar mai înainte de a-l bea, Însuși ai zis ca este curățitor de păcate. Pentru aceasta grăim Ție: Mântuirea sufletelor noastre, mărire Ție.

Psalmul 116

**Lăudați pe Domnul, toate neamurile,
lăudați-l, toate popoarele.**

Doamne, învățând pe discipolii Tăi să gândească cele mai desăvârșite, le-ai zis: să nu se asemene neamurilor, ca să stăpânească pe cei mai mici. Că nu va fi așa între voi, discipolii Mei, că din voia Mea sunt sărac; ci cel mai mare dintre voi, să fie slujitor tuturor, și cel ce stăpânește, ca cel stăpânit; și cel ales a fi mai întâi, ca cel mai de jos. Că și Eu însumi am venit ca să slujesc lui Adam celui ce sărăcise, și să-Mi dau sufletul răscumpărare pentru mulți, care Îmi cântă: Mărire Ție.

**Că s-a întărit mila lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.**

Stihira, glas 8

Temându-ne, fraților, de pedeapsa smochinului celui uscat pentru nerodire, să aducem roade vrednice de pocăință lui Hristos, Celui ce ne dă mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Glas 8

A doua Evă aflând șarpele pe egipteanca, se nevoia să împiedice pe Iosif prin cuvinte cu momeli; dar el, luându-și haina, a fugit de păcat. Și, fiind gol, nu s-a rușinat, ca și cel întâi-zidit mai înainte de călcarea poruncii. Pentru rugăciunile lui, Hristoase, îndură-te spre noi.

Se face Intratul cu Evanghelia.

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină: Seara și dimineața, și la amiază te laudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădărdit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeu nostru. Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti!

Lumină lină a sfintei măriri a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând

lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii laudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Înțelepciune, să luăm aminte.

Prochimen glas 6

Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale. (Ps. 127, 5).

Stih: **Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui (Ps. 127, 1)**

Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale. (Ps. 127, 5).

Preotul: Înțelepciune!

Din cartea Ieșirii (1,1-20), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Numele fiilor lui Israel, care au intrat în Egipt împreună cu Iacob, tatăl lor, aducând fiecare toată casa sa, sunt acestea: Ruben, Simeon, Levi și Iuda; Isahar, Zabulon și Veniamin; Dan, Neftali, Gad și Așer. Sufletele însă ieșite din Iacob, erau de toate șaptezeci și cinci, iar Iosif era de mai înainte în Egipt. Dar au murit și Iosif și toți frații lui și toți cei de pe vremea lor. Iar fiii lui Israel s-au născut în număr mare și s-au înmulțit, au crescut și s-au întărit foarte, foarte tare, și s-au umplut țara de ei. Dar s-a ridicat alt rege peste Egipt, care nu cunoscuse pe Iosif. Acesta a zis către poporul său: “Iată, neamul fiilor lui Israel e mulțime mare și e mai mare decât noi. Veniți dar sa-i împilăm, ca să nu se mai înmulțească și ca nu cumva la vreme de război să se unească cu dușmanii noștri și, bătându-ne, să iasă din țara noastră!”. De aceea au pus peste ei supraveghetori de lucrări, ca să-i împileze cu munci grele. Atunci a zidit Israel cetăți tari lui Faraon: Pitom și Ramses, care serveau lui Faraon ca hambare, și cetatea On sau Iliopolis. Însă cu cât îi împilau mai mult, cu atât mai mult se înmulțeau și se întăreau foarte, foarte tare, așa că egiptenii se îngrozeau de fiii lui Israel. De aceea egiptenii sileau încă și mai strașnic la muncă pe fiii lui Israel, și le făceau viața amară prin munci grele, la lut, la cărămidă și la tot felul de lucru la câmp și prin alte felurite munci, la care-i sileau cu strașnicie. Ba, regele Egiptului a poruncit moașelor evreiești, care se numeau: una Șifra și alta Pua, și le-a zis: “Când

moșiți la evreice, să luați seamă când nasc: de va fi băiat să-l omorâți, iar de va fi fată, să o cruțați”. Moașele însă s-au temut de Dumnezeu și n-au făcut cum le poruncise regele Egiptului, ci au lăsat și pe băieți să trăiască. Atunci a chemat regele Egiptului pe moașe și le-a zis: “Pentru ce ați făcut așa și ați lăsat să trăiască și copii de parte bărbătească?”. Iar moașele au răspuns lui Faraon: “Femeile evreice nu sunt ca egiptencele, ci ele sunt voinice și nasc până nu vin moașele la ele”. De aceea Dumnezeu a făcut bine moașelor, iar poporul lui Israel se înmulțea și se întărea mereu.

Prochimen glas 8

Vă binecuvântăm pe voi întru numele Domnului (**Ps. 128, 8**).

Stih: De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețile mele și nu m-au învins (Ps. 128, 2).

Vă binecuvântăm pe voi întru numele Domnului (**Ps. 128, 8**).

După cântarea prochimenului, preotul zice:

Porunciți!

Și luând preotul cu amândouă mâinile cădelnița și sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, stând înaintea Sfintei Mese, și fiind cu fața spre răsărit, face cu sfeșnicul cruce, zicând cu glas mare:

Înțelepciune drepti!

Apoi întorcându-se spre apus, către popor, zice:

Lumina lui Hristos luminează tuturor.

Apoi, a doua lectură.

Din cartea lui Iov (1,1-12), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Era o dată în ținutul Uz un om pe care îl chema Iov și acest om era fără prihană și drept; se temea de Dumnezeu și se ferea de ce este rău. Și i s-au născut șapte feciori și trei fete. El avea șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi și cinci sute de asine și mulțime mare de slugi. Și omul acesta era cel mai de seamă dintre toți răsăritenii. Feciorii lui se duceau unul la altul și se făceau ospete în casele lor, fiecare la ziua lui, și trimiteau să cheme pe surorile lor, ca să mănânce și să bea cu ei. Și apoi, când isprăveau zilele petrecerii lor, Iov chema și sfințea pe feciorii săi și se scula dis de-dimineată și aducea arderi de tot, după numărul lor al tuturor, căci Iov zicea: “Se poate ca feciorii mei să fii păcătuit și să fi cugetat cu păcat împotriva lui Dumnezeu”. Și așa făcea Iov mereu. Dar într-o zi îngerii lui

Dumnezeu se înfățișară înaintea Domnului și Satan veni și el printre ei. Atunci Domnul a zis către Satan: “De unde vii?”. Iar Satan răspunse Domnului și a zis: “Am dat târcoale pe pământ și m-am plimbat în sus și în jos”. Și Domnul zise către Satan: “Te-ai uitat la robul Meu Iov, că nu este nici unul ca el pe pământ, fără prihană și drept și temător de Dumnezeu și care să se ferească de ce este rău?”. Dar Satan răspunse Domnului și a zis: “Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu? N-ai făcut Tu gard în jurul lui și în jurul casei lui și în jurul a tot ce este a lui, în toate părțile, și ai binecuvântat lucrul mâinilor lui și turmele lui au umplut pământul? Dar ia întinde mâna Ta și atinge-Te de tot ce este a lui, să vedem dacă nu Te va blestema în față!”. Atunci Domnul a zis către Satan: “Iată, tot ce are el este în puterea ta; numai asupra lui să nu întinzi mâna ta”. Și Satan a pierit din față lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție, cititorule!

Lectorul: Și Spiritului tău. Aliluia. Aliluia. Aliluia.

La sfârșitul celei de a doua lecturi, preotul începe să cădească altarul, de jur împrejur. Diaconul luând în mâna dreaptă un sfeșnic cu lumânarea aprinsă, stă de-a

dreapta preotului, apoi merge înaintea lui. Iar preotul, cădind de 3 ori, cântă:

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Poporul: **S**ă se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

*Preotul rămâne în fața Sfintei Mese până ce poporul repetă cântarea, după care merge în latura de miazăzi a Sfintei Mese și de acolo rostește **stihul întâi**, cădind de trei ori:*

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine!

Poporul: **S**ă se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

*Preotul venind după aceea în partea dinspre răsărit, rostește **stihul al doilea**, cădind de trei ori:*

Pune, Doamne, pază gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele!

Poporul: **S**ă se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

*Preotul merge apoi în partea dinspre miazănoapte și de aici rostește **stihul al treilea**, cădind de trei ori:*

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Poporul: **Să** se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul, cădind de trei ori Sfânta Masă din față, zice:

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. **Amin.**

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta

Poporul: **Ridicarea** mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul face 3 metanii adânci, zicând:

**Dumnezeule, curățește-mă pe mine
păcătosul
și mă miluiește!**

Apoi:

Preotul: **Înțelepciune**, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Și** spiritului tău.

Preotul: **Din** Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist, Matei, citire:

Poporul: **Mărire** Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **Să** luăm aminte.

Evanghelia a după Matei (24, 3-35)

În vremea aceea, șezând Isus pe Muntele Măslinilor, au venit la El ucenicii, de o parte, zicând: Spune nouă, când vor fi acestea și care este semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului? Răspunzând, Isus le-a zis: Vedeți să nu vă amăgească cineva. Căci mulți vor veni în numele Meu, zicând: Eu sunt Hristos, iar pe mulți îi vor amăgi. Și veți auzi de războaie și de zvonuri de războaie; luați seama să nu vă speriați, căci trebuie să fie toate, dar încă nu este sfârșitul. Căci se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție și vor fi foamete și cutremure pe alocuri. Dar toate acestea sunt începutul durerilor. Atunci vă vor da pe voi spre asupra și vă vor ucide și veți fi urâți de toate neamurile pentru numele Meu. Atunci mulți se vor sminti și se vor vinde unii pe alții și se voi urî unii pe alții. Și mulți proroci mincinoși se vor ridica și vor amăgi pe mulți. Iar din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea multora se va răci. Dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui. Și se va propovădui această Evanghelie a Împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul. Deci, când veți vedea «urâciunea pustiirii», ce s-a zis prin Daniel Prorocul, stând în locul cel sfânt, atunci cei din Iudeea să fugă în munți, cel ce va fi pe casă să nu se coboare ca să-și ia lucrurile din casă, iar cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă înapoi ca să-și ia

haina. Vai de cele însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea! Rugați-vă să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta. Căci va fi atunci strâmtorare mare, cum n-a fost de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi. Și de nu s-ar fi scurtat acele zile, n-ar mai scăpa niciun trup, dar pentru cei aleși se vor scurta acele zile. Atunci, dacă vă va zice cineva: Iată, Hristos este aici sau dincolo, să nu-l credeți. Căci se vor ridica hristoși mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și chiar minuni, ca să amăgească, de va fi cu puțință, și pe cei aleși. Iată, v-am spus de mai înainte. Deci, dacă vă vor zice vouă: Iată, este în pustie, să nu ieșiți; iată, este în cămări, să nu credeți. Căci precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului. Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii. Iar îndată după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu mărire multă. Și va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini. Învățați de la smochin pilda: Când mlădița lui se face fragedă și odrăsleşte frunze, cunoașteți că vara este aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, la uși. Adevărat grăiesc vouă că nu va

trece neamul acesta până ce nu vor fi toate acestea. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Apoi:

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*).

Doamne atotținătorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru Frații noștri, preoții, ieromonahii, și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru fericiții, și pururea pomeniții Ctitorii sfintei Bisericii acesteia, și pentru toți cei mai înainte adormiți părinții și frații noștri dreptcredincioși, care întru cucernicie odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta; pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Rugăciunea cererii stăruitoare

Preotul, în taină: Doamne, Dumnezeul nostru, primește de la robii tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Rugăciunea a doua a credincioșilor

Preotul, în taină: Stăpâne sfinte, preabunule, Te rugăm pe Tine, cel bogat întru îndurare, milostiv fii nouă păcătoșilor și ne fă vrednici de primirea Unuia-născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, a Împăratului măririi. Că iată, preacuratul lui Trup și de viață făcătorul lui Sânge, de mulțimea oștilor cerești în chip nevăzut înconjurat, întru acest ceas intrând, pe această masa de taină se vor pune înaintea, a căror împărțășire fără de osândă, dăruiește-o nouă, ca, prin ele, ochiul minții luminându-se, fii ai luminii și ai zilei să ajungem.

Preotul: Înțelepciune!

După darul Hristosului tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Acum puterile cerești împreună cu noi nevăzut slujesc. Că iată, intră Împăratul măririi.

Preotul cădește după obicei, iar diaconul îl însoțește mergând înaintea lui cu orarul ridicat în mâna dreaptă. Întorși în Altar, se duc la masa proscomidiei. Preotul pune Aerul pe umărul diaconului, iar el însuși ia sfântul

Disc și Potirul, și așa ies, cu toată reverența, mergând înaintea cu sfeșnice aprinse, iar diaconul cădește Sfintele Taine. Și așa fac Intratul, nezcând nimic.

Iată jertfa cea de taină săvârșită se înconjură.
Cu credință și cu iubire să ne apropiem, ca să fim părtași vieții de veci. **Aliluia. Aliluia. Aliluia.**

Și preotul, așezând Sfintele Taine pe masa altarului, ridică acoperămintele de pe sfintele vase, ia Aerul de pe umărul diaconului și îl așază peste Daruri, cădindu-le. Apoi fac trei metanii mari zicând:

**Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul
și mă miluiește!**

*Apoi
Ectenia cererilor*

Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cinstitele și mai înainte sfințitele daruri, ce sunt puse înainte, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ca iubitorul de oameni Dumnezeu nostru cel ce le-a primit în sfântul, și mai presus de ceruri, și înțelegătorul Său altar, ca miros de bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă dumnezeiasca milă, și darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mania, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Unirea credinței, și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină: Dumnezeuule al tainelor celor negrăite și nevăzute, la care sunt vistieriile cele ascunse ale înțelepciunii și ale cunoștinței; Care

ne-ai descoperit slujirea acestei Liturghii și, pentru multă iubirea Ta de oameni, ne-ai rânduit pe noi, păcătoșii, să-Ți aducem daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru cele din neștiință ale poporului; Însuși, nevăzutule Împărat, Cel ce faci lucruri mari și nepătrunse, preamărite și minunate și căroră nu este număr, caută spre noi, nevrednicii robii Tăi, cei ce stăm înaintea sfântului Tău jertfelnic, ca înaintea tronului de heruvimi, pe care odihnește Unul-Născut, Fiul Tău și Dumnezeuul nostru, prin înfricoșătoarele taine ce sunt puse înainte; și, curățindu-ne pe noi și pe credinciosul Tău popor de toată necurăția, sfințește sufletele și trupurile noastre, ale tuturor, cu sfințire statornică; ca, în curată conștiință, cu față neînfruntată și cu inima luminată, împărtășindu-ne cu aceste Dumnezeiești și Sfinte Taine și, printr-Însele, vii făcându-ne, să ne unim cu Însuși Hristosul Tău, Adevăratul nostru Dumnezeu, Care a zis: Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru el; ca sălășluindu-se și petrecând întru noi Cuvântul Tău, Doamne, să ne facem biserică a Preasfântului și vrednicului de închinare Spiritului Tău, mântuindu-ne de toată uneltirea diavolească, ce se lucrează în faptă sau în cuvânt sau în gând, și să dobândim bunătățile cele făgăduite nouă, împreună cu toți sfinții Tăi, care din veac au bineplăcut Ție.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeu cel ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ; pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul: **C**ă a Ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Poporul: **A**min.

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Și** spiritului tău.

Preotul: **C**apetele voastre Domnului să le plecați.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea de plecare a capetelor

Preotul, în taină: **D**umnezeule Cel singur bun și milostiv, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești, caută cu ochi milostivi spre tot poporul Tău și-l păzește pe el. **Și** ne învrednicește

pe noi toți, fără de osândă să ne împărtășim cu aceste făcătoare de viață Taine ale Tale; că Ție am plecat capetele noastre, de la Tine așteptând mila Ta cea bogată.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Preotul, se roagă în taină:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, din sfântul Tău locaș și de pe Tronul măririi împărăției Tale și vino să ne sfințești pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi, și aici, în chip nevăzut, împreună cu noi petreci. Și ne învrednicește, prin mâna Ta cea puternică, a ni se da nouă Preacuratul Tău Trup și Cinstitul Tău Sânge și, prin noi, întregului tău popor.

**Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul,
și mă miluiește!**

Preotul: **S**ă luăm aminte! Sfintele cele mai înainte sfințite, sfinților!

Poporul: Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl. **A**min.

Preotul, descoperind Sfânta Pâine, face înălțarea și frângerea în 4 apoi, făcând Cruce deasupra Sfântului Potir, cu părticica IC, o pune în potir, în tăcere. Diaconul toarnă în chipul Crucii apă caldă în sfântul potir.

În timp ce preotul se împărtășește, poporul cântă chinonicul/priceasna:

Gustați și vedeți că bun este Domnul. **A**liluia,
Aliluia, **A**liluia!

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu. **Amin.**

Preotul: **C**u frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: **Amin.** **B**ine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. (*Psalm 33,1*)

După cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir:

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta.

Poporul: **P**âinea cea cerească și paharul vieții gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Preotul: **B**inecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm mărirea Ta; că ne-ai învrednicit a ne

împărtăși cu Sfintele, Cele fără de moarte, cu Preacinstitele și de viață Făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta, toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Preotul: **Drepti!** Împărtășindu-ne, cu sfintele, prea-curatele, cele fără de moarte, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: **Doamne,** îndură-Te spre noi.

Preotul: **Apără,** mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: **Doamne,** îndură-Te spre noi.

Preotul: **Ziua** toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ție,** Doamne.

Rugăciunea de Mulțumire

Preotul, în taină: **M**ulțumim Ție, Mântuitorule, Dumnezeuule a toate, pentru toate bunătățile pe care ni le-ai dăruit și pentru împărtășirea sfântului Trup și Sânge al Hristosului Tău, și Te rugăm, Stăpâne iubitorule de oameni, păzește-ne sub acoperământul aripilor Tale și ne dă nouă ca,

până la suflarea noastră cea de pe urmă, cu vrednicie să ne împărtășim cu Sfintele Tale, spre luminarea sufletului și a trupului, spre moștenirea împărăției cerurilor.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **C**u pace să ieșim.

Poporul: **Î**ntru numele Domnului.

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Rugăciunea Amvonului

Stăpâne, Atotținătorule, Cel ce cu înțelepciune ai zidit toată făptura și, pentru nespusa Ta purtare de grijă și multa Ta bunătate, ne-ai adus întru aceste preacurate zile, spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre înfrânarea poftelor și spre nădejdea învierii; Tu, care, în cele patruzeci de zile, ai dat în mâna slujitorului Tău Moise tablele cu literele dumnezeiești, dă-ne și nouă, Bunule, lupta cea bună să luptăm, calea postului să o săvârșim, credința neștirbită să o păzim, capetele nevăzuților balauri să le sfărâmăm, biruitori asupra păcatului să ne dovedim, și fără de osândă să ajungem să ne închinăm și sfintei Învieri.

Că S-a binecuvântat și S-a preamărit preacinstitul și de mare-cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (de 3 ori)

Rugăciune la potrivirea Sfintelor

Preotul, în taină: Doamne, Dumnezeul nostru, care ne-ai adus întru preacinstitele zilele acestea și ne-ai făcut părtași înfricoșătoarelor Tale Taine, unește-ne cu turma Ta cuvântătoare și ne fă moștenitori ai împărăției Tale. Amin.

Preotul: Binecuvântarea Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin. Doamne, îndură-Te spre noi (de 3 ori). Părinte binecuvîntează!

Preotul: Cel ce vine la pătimire de bunăvoie, pentru mântuirea noastră, Hristos adevăratul nostru Dumnezeu pentru rugăciunile preacuratei

Maicii Sale, ale celui întru sfinți părintelui nostru Grigore Dialogul și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: **Amin.**

Preotul: **P**entru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **Amin.**